

סדר ברכת האילנות

לפני שיברך טוב לומר "לשם יחוד" זה שהובא ב"לשון חכמים" חלק א'

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחדא שם אות יו"ד אות ה"א באות וא"ו אות ה"א, ביחודא שלים בשם כלי ישראל, ובשם כלי הנפשות, רוחות ונשמות, המתחכסות אל שרשי נפשנו ונשמתנו ומלבושיהם והקרובים להם, שמפלות אצילות בריאה יצירה עשיה, ומפלי פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה, הרי אנחנו מוכנים ומזמנים לקיים מצות הברכה שתקנו חכמים ז"ל על ראית אילני דמלכלבי, ויעלה לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, כאלו כוננו בכל הפגנות הראויות לכוון בברכה הזאת וסודותיה, ותהיה חשוכה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה זו, לברר ולהעלות על ידה פלניצוטי הקדשה המערבים בצומח, וכל הנפשות, רוחות ונשמות, המגלגלות בו. ואתה האל במדת טובך, ובחסדך הגדול תאיר להם באור פניך, ותשלים ברוחם ותקונם. ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות הברכה הזאת אשר נברך יקיים בנו מאמר: "ראה ריח בני פריח שדה אשר ברכו יהוה", ונקבל שפע עשר הברכות, כפיתוב: "ויסתף האלהים מטל השמים (חכמה) ומשמני הארץ (בינה), ורב דגן (דעת) ותילש (חסד): יעבדוך עמים (גבורה) וישפתחוי לך לאמים (תפארת) הנה גביר (נצח) לאחיק (הוד) וישפתחוי לך בני אמך (יסוד), ארריך ארוך ומברכיך ברוך" (מלכות): יהיו לרצון אמריפי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידנינו כוננהו.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות ואילנות טובות, להנות בהם בני אדם

ואחר הברכה יאמרו בקשה זו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו, ותטענו בגבולנו, ושם נקים מצות תרומות ומעשרות וכל מצות התלויות בארץ אשר הנחלת לאבותינו היא ארץ זבת חלב ודבש, "ארץ נחלי מים, עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון, ארץ זית שמן ודבש", פאשר צויתנו בתורתך עלידי משה עבדך: אנא יהוה, למען שמך הגדול, הגדל חסדך עמנו וקיים לנו את הדבר אשר הבטחתנו עלידי משה עבדך: "ונתתי גשמיכם בעתם, ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את חזרע, ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם": וקיים בנו את הדבר אשר הבטחתנו עלידי ישעיה נביאך: "ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד, ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל": ונאמר: "ובנו בתים וישבו, ונטעו כרמים ואכלו פריהם": וקיים בנו אשר הבטחתנו עלידי עמוס נביאך: "הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך חזרע, והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה: ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו, ונטעו כרמים ושתו את יינם, ועשו גנות ואכלו את פריהם": וקיים בנו אשר הבטחתנו עלידי חזקאל נביאך: "והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים". ונאמר: "ועלה הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה פליעץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פרו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים, והיה פרו למאכל ועלהו לתרופה".

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובח עלינו בהמון רחמיך, בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך כבתחלה, כונן בית מקדשך על מכוננו, הראנו בבנינו, שמחנו בתקוננו, והשב שכינתך לתוכו, והשב פהגים לעבודתם, ולוים לרוכנם, לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחנה לפניך, בשלש פעמי רגלינו בכל שנה ושנה, כפיתוב: "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר, בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות, ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו, כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך".

ותמלך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כל מעשיך, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, כפיתוב בדברי קדשך: "ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה".

שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית יהוה גלף: עמדות היו רגלינו, בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה, כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטייה עדות לישראל, להדות לשם יהוה: כי שמה ישבו כסאות למשפט, כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים, ישליו אהביך: יהי שלום בחילך, שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו, אבקשה טוב לך.